

දුරාතීත උංච ජනවහරේ සහ සත්කෝරල ජනවහරේ විකාසනය
අයෝජා කුමාරි කළබෝටිල¹, පියුම් උපේකා මුදානි²
සිංහල අධ්‍යායනාංශය

සාරසංස්කේපය

භාෂාව වූකළී මානව ඉතිහාසයේ අග්‍රගණු සොයා ගැනීමකි. එදා-මෙදාතුර විශ්වීය මානවයා අතර අවියෝජනීය සබඳතාවක් ඇති වූයේ ඩුදෙක් භාෂාව කරන කොටගෙන බැවි සත්‍යයකි. ඕනෑම දේශයක ජ්‍යෙම ආවේණිකවූ සම්මත භාෂාවක් පවතින අතර එහිම දේශගුණික, පාරිසරික, භුගෝලීය සාධක මත ගොඩනැගුණු තවත් භාෂා අනු ප්‍ර්‍රහේද පවති. එවා උපභාෂා නමින් හැදින්වේ. උපභාෂා තුළද අනු ගානරද පවති. එනම් පුදේශීය උපභාෂා, සමාජීය උපභාෂා, ප්‍රාස්තාවික උපභාෂා, පරිමිත භාෂා යනුවෙනි. මෙම උපභාෂා සම්මත භාෂාවෙන් වෙනස්ව තත් පුදේශීය සීමාව තුළ භාවිත කරයි. එහෙත් හඳුනාගත නොහැකි තරමට සම්මත භාෂාවෙන් දිර්සේල නොවේ. මෙහි මූලික අරමුණ වන්නේ උංච පළාත් උපභාෂා සහ සත්කෝරලේ උපභාෂා දුරාතීතයේ සිට මේ දක්වා කුම්කව විකාසනය වූ ආකාරය අධ්‍යායනය කිරීමයි. එමෙන්ම අදානනයේදී එහි ව්‍යවහාරයන් කෙබඳද යන්න ගෙවීමෙනය කිරීමත් මෙම උංච උපභාෂා අතර වර්තමානයේදී විද්‍යමාන වන සම්විෂමතා තුළනාත්මකව ගෙවීමෙනය කිරීමත් අරමුණු වේ. එහිදී පර්යේෂණ සීමාව ලෙස අප දෙදෙනාගේ ජාත හුමීන්වූ උංච පළාත සහ වයඹ පළාත කේන්ද්‍රීයව පර්යේෂණ කටයුතු සිදුකිරීමට අපේක්ෂිතය. අදානනයේ මෙන් නාගරීකරණයට ලක් නොවූ දුරාතීතයේ පුදේශීය උපභාෂා ඒ ඒ පුදේශයටම ආවේණිකව පැවතියුත් විශ්ව ගම්මාන සංකල්පය තුළද එසේ නොවේ. එහෙත් හඳුනාගත හැකි සම්විෂමතා අදානනයේදී පුදේශීය වශයෙන් පවති. අතිතයේදී භාවිත වූ ඇතැම් පුදේශීය ව්‍යවහාරයන්හි අර්ථය වර්තමානයේදී රට භාත්පසින්ම වෙනස් අරථ ගෙන තිබේ. අතිතයේ භාවිතවූ ඇතැම් ව්‍යවහාර වර්තමානයෙන් ගිලින් ගොස් තිබේ. සම්මත භාෂාව සේම උපභාෂාවන්ද කාලානුරුපීව වෙනස්වීම එහිලා හේතුවේ තිබේ. එහෙත් ඒ ඒ පුදේශීය උපභාෂා ක්ෂණයකින් හඳුනාගත හැකි අනනුතාවක් පුදේශීය වශයෙන් ගේඛව පැවතිමද සුවිශේෂය. පුශ්නවාවී 'ද' කාරය භාවිත නොකිරීම වර්තමානයේදී උංච ජනවහරේ පවතින්නකි. නිදුස්න් ලෙස මයා මොනා කරන්නේ? (මයා මොනවද කරන්නේ?), මයා කැවද? "(මයා කැවද?) , කොහො හියේ?" (කොහො හියේ?) පෙන්වාදිය හැකිය. සත්කෝරලේද අදවද නොවෙනස්ව භාවිත වන ව්‍යවහාර පවති. බ්‍රාහ්මීය අක්ෂරවල සිට තුළනය දක්වා කුම්කව විකාසයවූ සිංහල භාෂාව අනාගතයේදී මිට වඩා වෙනස් ස්වරුපයක් ගනු ඇත.

ප්‍රමුඛජය - උපභාෂා, උංච ජනවහර, පුදේශීය උපභාෂා, භාෂා විකාසය, සත්කෝරලේ ජනවහර

¹ ayeshakalubovila7@gmail.com

² pumadu1997@gmail.com